

[Veistrup.]

Ydelser og Understøttelser i Henhold til den bestaaende sociale Lovgivning. Paa forskellig Vis gik man ind for det, man kalder Nedskæring, overfor dem, der er svagest stillet i vort Samfund. Jeg har godt lagt Mærke til, at der er adskillige, som smiler eller næsten ler, naar man taler om de fattige og de svagest stillede i Forbindelse med Nedskæringen, men jeg tror ikke, man skal se bort fra, at det først og fremmest er de daarligst stillede i Samfundet, som rammes af Nedskæringen. Jeg tænker, at der er adskillige af de gamle rundt omkring, som bliver udsat for Nedskæringen af Aldersrenten, og jeg tror, at det heller ikke er den høje Regering ukendt, at disse Mennesker med Grund har fremsat Klage den ene Gang efter den anden. Vi har ogsaa hørt talrige Klager fra dem, der leder Sygekasserne, fordi man dér bliver uhyre vanskelig stillet. Derfor er det ikke saa mærkværdigt, at netop Baggrunden for den Nedskæringspolitik, som Regeringen er gaaet ind for, fremhæves rundt omkring paa Møder, og hvor man i øvrigt drøfter disse Forhold. Jeg maa indrømme ligesom Socialdemokratiets ærede Ordfører, at der er en vis Linie i Regeringens Politik. Det ser ud, som om Nedskæringen er blevet en religiøs Opfattelse hos den højtærede Finansminister og Regeringen i det hele, saa at den ikke kan andet end nedskære. Forleden Dag kom jeg til at tale med en Mand ude paa Landet om dette Forhold, og han sagde, at det maatte jo være saadan, at de nødvendigvis skulde nedskære, og saa føjede han til: Og det viser for øvrigt, at der er System i Galskaben. Jeg kunde dertil kun svare, at det er et Spørgsmaal, om det ikke er omvendt: at der er Galskab i Systemet. En af Delene er sikkert Tilfældet. Der findes her udenfor Landstingssalen en lille Indskrift, der lyder saaledes: Vorherre mildner Luften for de klippede Faar. Jeg har aldrig rigtig forstaaet, hvorfor dette Ordsprog er anbragt udenfor Landstingssalen, men jeg har en Følelse af, at den højtærede Minister har ment, at Formueejerne her i Landet var beklippet lovlig haardt, og at det derfor var nødvendigt for ham at lade en mild Luftning strømme ind over dem. Jeg maa for Resten sige, at jeg oprindelig tænkte, at det maatte være en Fejltagelse, da jeg hørte Tale om, at man tilsigtede en Nedskæring af Formuebeskatningen. Jeg troede egentlig, at man tværtimod vilde nedskære Formuerne, thi jeg synes ikke, det kan nægtes, at der er adskillige Formuer, som i Kraft af den

Valutapolitik, der er ført, maa have en vis Forpligtelse til at hjælpe dem, som er kommet i Nød paa Grund af denne Valutapolitik. Valutapolitikens Konsekvens maa efter min Opfattelse være den, at man i nogen Grad udligner Forholdet mellem dem, som har tabt, og dem, som har vundet som Følge af Valutapolitikken.

For øvrigt forekommer det mig at være en højst ejendommelig Udvikling, der er foregaaet herhjemme i Løbet af det sidste Aar. I Fjor ved denne Tid præsenterede der sig en Regering for os som en ren og skær Mindretalsregering med aabent Vand til alle Sider; men i Øjeblikket staar vi, jeg vil ikke sige med en borgerlig, men først og fremmest med en konservativ Samling. Vi befinder os i en Forligsperiode af langt mere afgjort Karakter end den, vi oplevede i Aarene 1920—24 de to Partier imellem. Vi oplever et politisk Forlig af saa intim Art, som vi ikke har set det herhjemme i lange Tider. Forligs gryden er stadig i Kog under en sagte Ild, og de Konservative bærer flittigt Ved til Baalet for at holde Gryden i Kog, saa at der kan være noget at tære af. Det kan neppe være særlig behageligt for Mænd, som kalder sig Venstremænd, at faa alle de Retter serveret, som kommer fra det Køkken. Det viser ogsaa Forhandlingerne i Folketinget. Der var en enkelt derovre, som oven i Købet afgjort nægtede at tage Næring til sig, og der var adskillige, som havde nogle slemme Opstød. Derfor er det givet, at man ikke kan mene, at Venstre i al Almindelighed er særlig henrykt for den Politik, her føres, thi det kan ikke nægtes, at til at sluge saadanne Piller skal der mere end almindeligt bevægeligt Mundtøj. Men til Gengæld for alt dette havde Ministeriet den Tilfredsstillelse, at det konservative Partis Ordfører erklærede det sin uforbeholdne Kærlighed, endogsaa i den Grad, at han fandt sig foranlediget til at gøre opmærksom paa, at naar der endelig skulde være Tale om Støtte, var det konservative Folkeparti det eneste virkelige Støtteparti at regne for i Folketinget. Jeg sagde for et Øjeblik siden, at der var et Venstremedlem derovre, som afgjort ikke vilde være med til denne Politik, nemlig det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen. Det kan maaske være et Lyspunkt i hele den Situation, vi befinder os i. Udviklingen maa dog vise, hvordan man skal tage det. Der er et gammelt Ord, der siger, at een Svale gør ingen Sommer, og det gælder selvfølgelig ogsaa her; det kan jo være, at det ikke er en Foraarsbuder, men tværtimod en Efternøler, der ikke er kommet med til det mildere Klima.